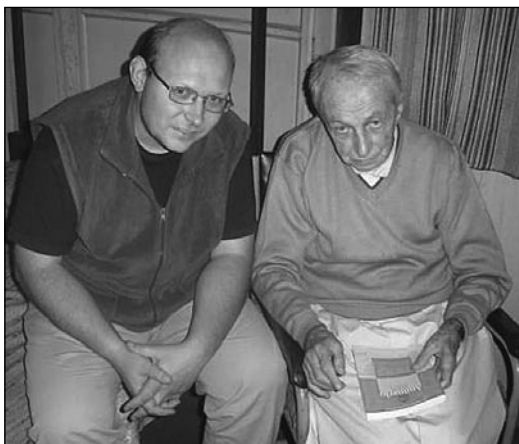

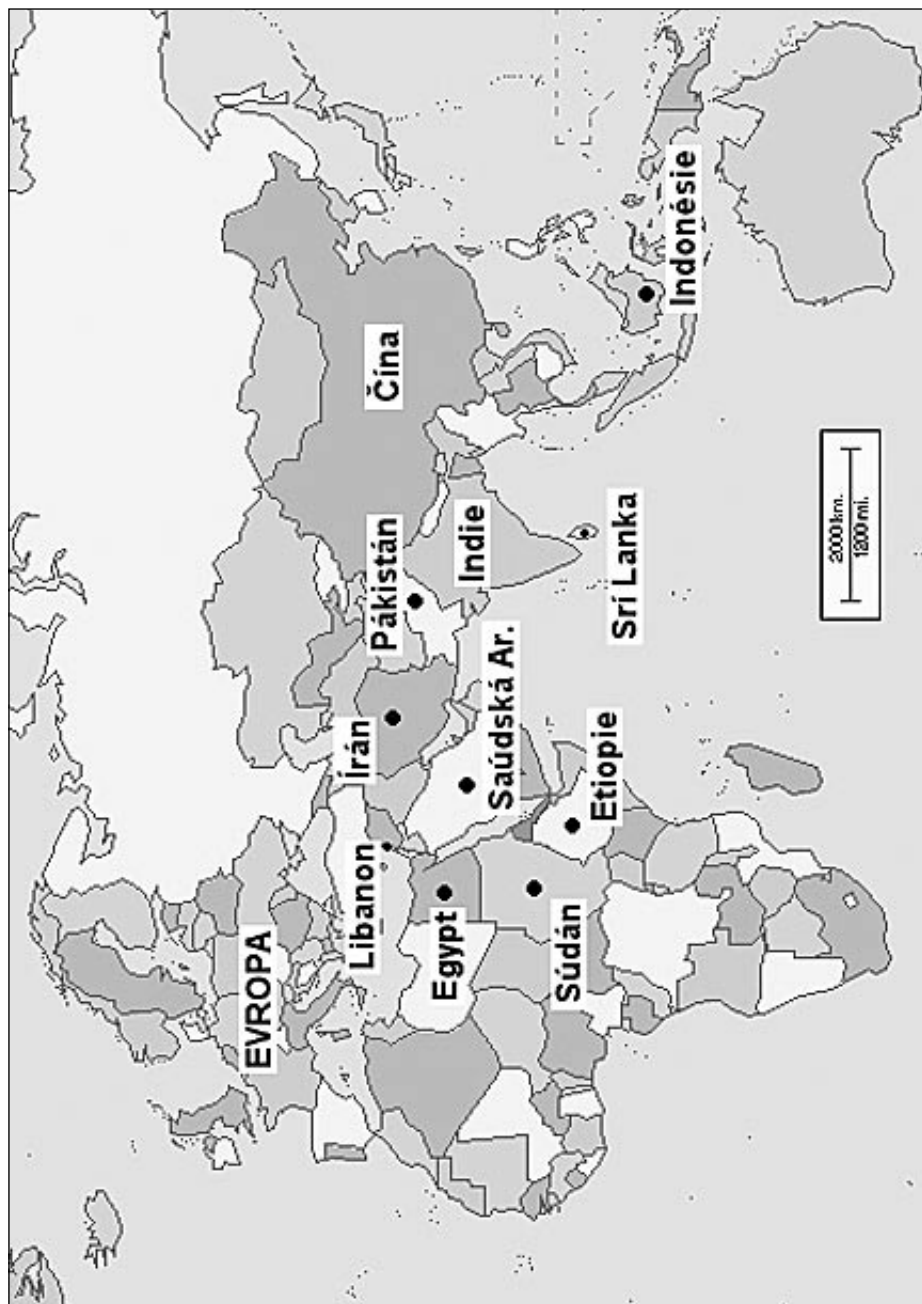
CSI pomáhá vracejícím se osvobozeným otrokům a jejich domovským komunitám, aby mohli doufat v nový začátek v Súdánu zdevastovaném občanskou válkou. CSI dlouhodobě podporuje kliniku doktora Luky Denga a podílí se na projektu stavby školy.

Ve zpravodajích naleznete dopis otce Jana Meda, českého misionáře v Indii.

Na přelomu letošního ledna a února jej v indickém Manipuru navštívil P. Vojtěch Sivek, jeho salesiánský spolubratr.

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny! (1 Kor 12:26)

Povzbuzení

Možná Vás osloví slova z dopisu otce Pierra Teilhard de Chardin, která napsal sestřenci:

Nevíš, jak se máš uprostřed činného života cvičit v odříkání. Ale ty sama si odpovídáš: činností! Největší obět, kterou můžeme přinést, největší vítězství, které můžeme dobýt nad sebou samým spočívá v tom, že přemáháme svou lenost, náš sklon co mož-

ná nejméně se namáhat. Křesťanské jednání činí samo o sobě svobodným a zavazuje nás Pánu. Nemysli na teoretické odříkání, nýbrž oddej se nejprve plnění Tobě často protivných úkolů, které Ti Bůh přidělil. On Ti pomůže, on Ti poskytne pro Tvé působení nutnou oporu. Dej jen, ať všechno koná Bůh. Věčnost vstupuje do naší vědomé existence v den, od kterého máme na mysli výhradně Boha.

Z knihy *Slova víry*, P. de Chardin, Refugium, Velehrad-Roma 2001, str. 22a

Dopis otce Meda a návštěva otce Sivka

Drazí přátelé,

právě vám mohu potvrdit, že jsem dostal váš pěkný dar k Vánocům. Tak vám děkuji za vaši dobrotu a lásku ve jménu našich dětí, které se budou za vás modlit, abyste měli požehnané Vánoce od našeho božského Dítěte. Často myslím na ten nepochopitelný div, že všemohoucí Bůh se stal nemluvnátkem. Teď je jeden z nás a chce nás mít blízko sebe jako vlastní bratry a sestry, protože nás má rád. On je Láska.

Při této příležitosti jsem rád, že vám mohu sdělit, jak se naši katecheté snaží, mají několik vesnic hindů a protestantů, které se k nám chtějí přidat. Modlíme se, aby nevěřící přišli k pravdě a aby si také naši bratři uvědomili, že Církev svatá je má ráda a chce jim dát úplného Pána Ježíše v Eucharistii a přidá jim Pannu Marii jako jejich Matku a Církev jako záruku spásy.

Začali jsme také jinou materiální práci pro naše děti, o které se staráme, a pro jinou mládež z okolí. Naše budovy kromě kostela jsou postavené až do prvního patra z cihel, ale druhé je jenom z bambusu omazaného maltou. Po padesáti letech jsou už zchátralé, a tak se pokoušíme postavit něco silnějšího z betonu a rozšířit to pro okolní mládež. Školu už máme, ale potřebujeme jiné aktivity. Bude to stát moc peněz, ale doufáme, že část přijde od nějaké organizace v Evropě a ostatní nám dají naši přátelé. Já jsem trochu na výměnku, ale starám se o ty stovky dětí kolem Imphálu. Bůh bude s námi a jistě nám naše nebeská Maminka pomůže najít dobrodince.

Teď vám přeju šťastné a radostné Vánoce a požehnaný Nový rok. Prosím také o modlitbu pro nás a pro naše děti.

Srdečný pozdrav všem.

*Váš v Kristu Pánu z Betléma J. Med SDB
8. prosince 2005*

P. Vojtěch Sivek u otce Meda

Ve dnech 20. ledna – 7. února 2006 navštívil své salesiánské spolubratry v Indii P. Vojtěch Sivek. V hlavním městě jihoidického státu Karnátaka - Bangalúru - domlouval možnosti činnosti dobrovolníků v salesiánských zařízeních. V prvních pěti únorových dnech zavítal také do severovýchodní Indie. V Manipuru navštívil Imphál, kde hodně času strávil s otcem Medem, farnost v Senapati a vysoké školy v Maramu. P. Sivek předal otcovi Medovi gratulace od otce provinciála k jeho 90. narozeninám.

O plánované červnové návštěvě své české vlasti se otec Jan Med rozhodne až po důkladné prohlídce u lékaře. Tu zařizuje jeho nadřízený, otec George. Otec Vojtěch dovezl spoustu materiálu, čísla místního farního časopisu a několik set fotografií. Požádali jsme ho, aby nám o své návštěvě napsal v dalším čísle zpravodaje.

P. Vojtěch Sivek (uprostřed) celebruje společně s otcem Medem mši svatou. Vlevo je P. George, představený otce Meda.

Muzikál Svědek

Otec Jose Palely z Manipuru nám daroval CD s hudebním a hereckým představením místních studentů. Muzikál připravila salesiánská kolej v Maramu. Dílo s názvem The Witness (Svěděk) přináší zhudebněný Ježíšův příběh. Písně od autorů Carol a Jimma Ovensových jsou doplněny místními kulturními prvky.

Muzikál je věnován reverendu Fr. N. V. Josemu, jenž položil svůj život za vzdělání. Byl ředitelem střední školy v Maramu. Týden poté, co položil základní kámen pro stavbu místní koleje, byl ve své kanceláři v ranních hodinách dne 22. listopadu 1997 zastřelen. Útočníci nejsou dodnes známi. Místní lidé poskytli záruky, že k něčemu podobnému již nedojde. Byl to velký šok, že misionář, který svůj život zasvětil vzdělávacím institucím, zemřel tímto způsobem.

Indický stát Manipur je místem častých nepokojů. Navzdory všem problémům zde však již desítky let působí salesiáni, kteří se podle odkazu svého patrona Dona Bosca věnují výchově a vzdělávání mládeže.

Pokud byste o filmové CD, které jsme doplnili českými titulky, měli zájem, napište nám. Společně s dalším zpravodajem ho obdržíte na Vámi uvedené adrese.

The Witness (Svěděk) – obálka k CD

Pronásledování křesťanů v roce 2005

„Sám jsem navštívil mnoho zemí, kde jsou dnes křesťané pronásledováni a jsem stále více přesvědčen o tom, že Ježíš měl pravdu, když říkal: 'Budete pronásledováni stejně jako já.'“

Orban de Lengyel, ředitel holandské pobočky mezinárodní katolické organizace „Kirche in Not“ (Církev v nouzi), ví, že také ve 21. století má pronásledování Kristových stoupenců pořád obrovský rozsah a zdaleka není omezeno jen na několik málo zemí. „Pro nepřátele křesťanství jsou křesťané mocným protivníkem, který tvoří zeď více jak jedné miliardy lidí,“ poznamenává historik náboženství pro zpravodajskou agenturu Zenit.

Denně stojí pokusy o její zničení stovky obětí. Ročně umírá ve světě 175 tisíc (!) křesťanů jen proto, že měli odvahu přihlásit se k víře v Krista. Daleko více křesťanů je pronásledováno, vězněno, diskriminováno a šikanováno. Jedná se až o 200 milionů lidí, kteří jsou pro vyznávání Krista pronásledováni nebo poškozovali.

V návaznosti na modlitební dny Evange-

lické aliance za pronásledované křesťany, konané 13. listopadu 2005, vyšla kniha s názvem **Mučedníci 2005**. Dokumentární dílo poskytuje celkový přehled o každé zemi, kde jsou křesťané pronásledováni pro víru. Země jsou rozděleny do skupin podle indexu pronásledování. Tento index je také srovnán s rokem 2004, a může tak být patrný i trend pronásledování.

Všeobecně je známo, že k pronásledování křesťanů dochází především v zemích, kde vládne totalitní nebo fundamentalistický režim. Zatímco v komunistických zemích je příčinou především vztah režimu k náboženství, fundamentalismus hraje rozhodující roli v zemích islámských. K tomu však musíme připočítat i země převážně katolické jako třeba Kolumbii, kde jsou pronásledováni katoličtí duchovní, kteří se zastávají bezzemků. Ani Evropa v seznamu nechybí.

Žádná země na světě nedosahuje takového stupně pronásledování křesťanů jako **Severní Korea**. Ve stalinismem ovlivněné zemi se nachází mnoho křesťanů v koncent-

Na mapě jsou země, kde jsou křesťané nejvíce pronásledováni.

račních táborech. Podle nezávislých odhadů je v nich v nelidských podmínkách drženo minimálně 200 tisíc našich spolubratří.

Na druhém místě je **Saúdská Arábie**. Po změně moci v srpnu loňského roku bylo uvězněno několik desítek křesťanských „gastarbeiterů“ z asijských a afrických zemí. Je zde zakázáno dovážet bible, náboženskou literaturu, kříže a konat bohoslužby nebo stavět kostely. Lidé, kteří nejsou muslimy, podléhají zákazu shromažďování. Korán je rovnocenný ústavě, vládne právo šaría. Kdo konvertuje z islámu k jinému náboženství, musí počítat s trestem smrti.

Žádné zlepšení postavení křesťanů není patrné ani ve **Vietnamu**, přestože komunistické vedení země vloni přislíbilo reformu v oblasti náboženské svobody. Proto je tato jihosijská země podle indexu pronásledování na smutném třetím místě. Ukázalo se totiž, že zásahy úřadů proti křesťanům se v souvislosti se změnou zákonů vůbec nezmírnily. Nejenže pokračuje zatýkání duchovních, ale dochází i k vypalování domů křesťanů, kteří se odmítají zřeknout víry.

Přestože je v **Laosu** náboženská svoboda zaručena ústavou, umístil se tento, z většiny buddhistický, soused Vietnamu na čtvrtém místě. Mnohá ustanovení lze pro nedostatky v zákonech vykládat svévolně. Malou úroveň svobody vyznání v této zemi ukazuje také to, že téměř každá náboženská činnost musí být povolena úřady. Výjimkou nejsou ani výhrůžky smrti od úředníků, když se křesťané nechtějí vzdát své víry.

Podobně ani v **Íránu** nepřinesla výměna vlády zlepšení, a tak si tato země udržela své nezáviděníhodné páté místo. I zde vládne islámské právo šaría. Bible je úředně zakázána a mnohé kostely byly uzavřeny. Na základě svých dobrých vztahů k západním státům a misionářským aktivitám jsou režimem potírány protestantské církve.

Státy **Maledívy, Somálsko, Bhútán, Čína a Afghánistán** doplňují smutnou první desítku. Ale situace není příznivá ani v dalších zemích, které na seznamu následují. Například v Eritreji je vězněno 1778 křesťanů (stav k listopadu 2005).

Írán

Popírač holocaustu prezidentem státu

Od nástupu iránského prezidenta Mahmúda Ahmadínežáda do úřadu v červnu 2005 zesilují islamisté své neomalené útoky proti Izraeli a Západu měsíc od měsíce. Vůdce země, ve které vědci pracují podle všeho na vývoji nukleárních zbraní, chce vymazat Izrael z mapy světa. Írán by tak byl vedle Pákistánu druhou islámskou nukleární mocností.

V říjnu 2005 prohlásil iránský prezident Mahmúd Ahmadínežád, že chce odstranit Izrael z mapy světa. „Utopíme Izrael v krvi. Ta poskvrna musí zmizet!“ Má to být nářážka na možnou iránskou atomovou bombu, jejíž dokončení předpovídají znalci na tento rok? Potom si hlava státu stěžovala na evropské zákonodárství, které trestá popírání holocaustu

Íránský prezident Mahmúd Ahmadínežád (Keystone)

tu - zabít milionů Židů. Dne 12. prosince 2005 následoval další rétorický úder. Ahmadínežád označil holocaust za „pohádku“ vymyšlenou západními zeměmi, aby mohly vytvořit Izrael

jako své předmostí v arabském světě.

Ahmadínežádova demagogie není ale v arabském světě ničím novým. Také palestinský Hamás usiluje již léta o zničení Izraele, popírá holocaust, dokonce vyhazuje izraelské školní autobusy do vzduchu. Učebnice v Saúdské Arábii označují Izrael za trn v arabském těle a slibují, že klid nastane až tehdy, když bude vřed vyrezán a Palestina bude zbavena metly sionismu. Novým je v tomto případě fakt, že nyní už i prezident velkého státu otevřeně požaduje zničení Izraele a popírá holocaust.

V minulosti žádali i jiní iránsští političti vůdcové, jako například bývalý prezident Rafsandžání, likvidaci Státu Izrael. Tentokrát jsou však škody způsobené Íránu na mezinárodním a diplomatickém poli značné, a to i přes pokusy vůdce rebelů Chameneiho napravit situaci. Země nyní stojí na pokraji mezinárodní izolace. Německá kancléřka Angela Merkelová nazvala Ahmadínežáda „nepochopitelným“. V Radě bezpečnosti OSN projevíly po dlouhé době Německo a Francie souhlasný postoj s vládou USA a prezidentem Georgem W. Bushem.

Nejen rétorika nového iránského prezidenta, ale i jeho vojenské ambice připomínají odporné a brutální diktátory minulosti. Snaha o přípravu obohaceného uranu směřuje k pravděpodobné výrobě nukleárních zbraní a ukazuje prezidentovu neústupnost. Mahmúd Ahmadínežád také požaduje sankce vůči těm zemím, které souhlasí s kritickým postojem Evropské unie vůči Íránu. Během prvních několika týdnů v úřadě propustil několik duchovních a velvyslanců, jež se opovážili kritizovat jeho politiku. Stále zjevnější

je iránská podpora radikálních teroristických organizací nepřátelských vůči Izraeli, jako například Hizballáh v Libanonu, Palestinský islámský džihád, hnutí Hamás a část Brigád mučedníků od Al-Aksá. Mluvčí Brigád Abú Mudžahíd ve městě Nábulus prohlásil: „My nepotřebujeme utajovat skutečnost, že části naší organizace jsou financovány Hizballáhem a Íránem.“ Proto ani příliš nepřekvapuje, že se Ahmadínežád údajně podílel na zadržení 70 pracovníků amerického velvyslanectví v listopadu 1979. Rukojní byli tehdy zadržováni 444 dní.

Sympatie s pastorem Pourmandem

Nenávistná provolání a řinčení zbraní proti Izraeli nemůže zakrýt fakt, že mnozí Íránci disponují zdravým úsudkem a dovedou dobře rozlišovat mezi spravedlností a bezprávím. Celá řada iránských občanů projevila sympatie pastoru Hamidu Pourmandovi, jenž byl propuštěn z armády v hodnosti plukovníka a od září 2004 je za mřížemi. Pro údajné utajování své konverze ke křesťanství byl odsouzen ke třem letům vězení. Nyní je známo, že Pourmand vychází dobře nejen se svými spoluvězni, mezi nimiž je i přední žurnalista Akbar Ganji, ale i s dozorcí. Za dobré chování mu nedávno bylo umožněno navštěvovat rodinu třikrát měsíčně. Íránský soudce, který se v květnu 2005 v případě Pourmanda odvolal proti uvalení trestu smrti za „odpadnutí od víry“, to zdůvodnil právě vysokou popularitou a známostí Pourmanda doma i v zahraničí! To dává důvod k nadějím na jeho brzké propuštění. Naděje vzbuzuje i sdělení organizace Compass Direct, podle něhož denně konvertuje ke křesťanství až 50 Íránců.

Dopis Johna Eibnera generálnímu tajemníkovi OSN

Islámské násilí proti svobodě projevu

CSI odsuzuje vlnu násilí proti svobodě slova, která se zvedla po zveřejnění karikatur proroka Muhammada v některých islámských zemích, členských státech Organizace islámské konference se sídlem v saúdskoarabské Džiddě. V této souvislosti zaslal 8. února 2006 John Eibner, asistent mezinárodního prezidenta CSI, otevřený dopis generálnímu tajemníkovi OSN Kofi Annanovi.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) odsuzuje pokračující násilí a násilné hrozby v islámských státech, zejména demonstrace žádající omezení svobody názoru a projevu ve věci islámu jako náboženství a politické ideologie, které proběhly minulý víkend.

Jsme zvláště vyděšeni vraždou katolického kněze, otce Andrea Santora, v tureckém městě Trabzon mladíkem volajícím „Allahu ak-hbar“, vrháním kamenů muslimským davem na kostel Sv. Marouna v Bejrútu, rozšířeným zneuctíváním křesťanských symbolů, zatčením jordánského redaktora Jihada Momaniho v Ammánu a požáry budov západních velvyslanectví.

Role Organizace islámské konference (OIC), jež má sídlo v Saúdské Arábii a reprezentuje 57 muslimských států, při vytváření klimatu pro násilnou konfrontaci a cenzuru tisku je příčinou k vážnému znepokojení.

OIC vytvořila vhodné podmínky pro demonstrace proti svobodě projevu na mimořádném summitu v Mekce konaném začátkem prosince 2005. Představitelé muslimských států se rozhodli vyvinout tlak na mezinárodní instituce, včetně OSN, programem Společné islámské akce, aby kriminalizovali urážky islámu a proroka. Výsledná rezoluce summitu se týkala především satirické karikatury Muhammada, publikované v loňském září v Dánsku, která je nyní zneužívána jako záminka pro násilné činy. Dne 4. února 2006, kdy začaly násilné demonstrace, označila OIC publikování karikatur za skutky „rouhání“. Rouhání se podle práva šaría trestá smrtí.

Takové hrozby násilí byly již mnohokrát vysloveny v OSN členskými státy OIC. V roce 1994 súdánská vláda otevřeně obvinila zvláštního zpravodaje Gaspara Bira z rouhání. V roce 1997 ta samá diktátorská vláda osočila CSI z urážek a hanobení islámu, když tato organizace odhalila zotročovaní černošských žen a dětí v kontextu otevřeně vyhlášeného džihádu. Liga arabských států, spřízněná s OIC, podpořila Chartúm v roce 1999, když označila tvrzení o otroctví v Súdánu - v jasné souvislosti s úsilím CSI proti otroctví - za urážku všech muslimů na světě.

Obvinění zvláštního zpravodaje Maurice Glélé-Ahanhanza z rouhání ze strany OIC způsobilo, že musel svoji zprávu o náboženské netoleranci cenzurovat. Na schůzi užší komise v roce 2004 zaměřili představitelé Súdánu a Pákistánu svá obvinění z rouhání a hanobení islámu na akreditovanou nevládní organizaci za citování odsouhlasené školní učebnice, ve které se objevovalo ospravedlňování poprav nemuslimů v kontextu džihádu. Vloni se pákistánský velvyslanec a mluvčí OIC pokusili zabránit použití přídavného jména „islámský“ před slovem „terorismus“ a označil toto spojení za „svatokrádež“.

OIC chápe svobodu tak, jak ji vyjadřuje Deklarace lidských práv v islámu, jež byla přijata v Káhiře v roce 1990 a která podřizuje mezinárodní normy lidských práv diskriminačnímu právu šaría.

Politické utiskování, náboženská diskriminace a publikace protizidovské a protikřesťanské literatury je rozšířeným fenoménem v členských státech OIC, zejména v arabských zemích. Porušování lidských práv, kterého se dopouštějí státy OIC, je často zabaleno do ochranného hávu islámu.

Jsme hluboce znepokojeni desetiletým plánem Společné islámské akce OIC, vyhlášeném na summitu v Mekce. Plán má zabránit svobodnému projevu o islámu jako právnímu systému a politické ideologii na půdě OSN. Obsahuje formulaci pravidel chování pro členské státy OSN, nevládních organizací a médií. Zahrnuje také snahy na získání souhlasu OSN s diskriminační deklarací z Káhiry.

CSI vás jako generálního tajemníka žádá, abyste přiměl členské státy OIC k uhašení plamenu náboženské netolerance, jež podkopává svobodu projevu jak na půdě OSN, tak mimo ni. Také vás vyzýváme, abyste se nepodvolil zastrašování ze strany OIC, která usiluje o uvalení cenzury v OSN a o podkopání všeobecnosti mezinárodních nástrojů káhirskou Deklarací lidských práv v islámu založené na právu šaría.

John Eibner

Protestní karta

Sender (odesílatel)

12,- Kč

President Mahmoud Ahmadinejad
The Presidency
Palestine Avenue
Azerbaijan Intersection
Tehran
Iran

Je ohrožena identita Evropy?

Na tomto místě se vracíme k promluvě Herberta Meiera, která zazněla při příležitosti Otevřeného dne CSI v Curychu

Herbert Meier, člen představenstva švýcarské organizace CSI. (CSI)

v kapli sv. Anny dne 29. října 2005. Meierova řeč se dotýká problémů identity Evropy, jež se stále více vzdaluje svému křesťanskému dědictví.

Dovedu si představit, že se někteří příznivci CSI budou divit, proč mluvíme o identitě Evropy. Vždyť na začátku naší organizace byla snaha zastat se pronásledovaných křesťanů za železnou oponou v komunisty ovládaných zemích. Tato angažovanost se brzy rozšířila o pronásledované pro víru na celém světě. Dnes se CSI považuje za křesťanskou organizaci pro lidská práva, jež usiluje o náboženskou svobodu a pomáhá strádajícím dětem a obětem katastrof. Co má tedy „identita Evropy“ společného s CSI?

Křesťané ve válce na dvou frontách

Svoboda vědeckého bádání a s ní související náboženská svoboda a tolerance patří k dědictví západních zemí. To je formulová-

Your Excellency,

We are concerned that **Hamid Pourmand**, a pastor of the "Assemblies of God" church community, is serving a three-year imprisonment term in Evin Prison, Tehran for allegedly keeping his conversion from Islam secret. According to credible sources, he has not committed any crime, but only made use of his right to change his own religion, as guaranteed by article 18 of the UN Charter regarding the freedom of thought, conscience and religion. We urgently ask you to bring about his immediate release.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (Místo, Datum)

Signature (Podpis)

Jsme znepokojeni, že si Hamid Pourmand, pastor církevního společenství „Assemblies of God“ odpykává tříletý trest ve vězení Evin v Teheránu pro údajné zatajení své konverze od islámu. Podle důvěryhodných zdrojů se nedopustil žádného zločinu, pouze využil svého práva na změnu náboženství, jak je zaručeno Článkem 18 Všeobecné deklarace lidských práv OSN ve věci svobody smýšlení, svědomí a náboženství. Naléhavě vás žádáme, abyste se zasadil o jeho okamžité propuštění.

no v přirozeném právu a je s ním nerozlučně spojeno. Pro toto myšlení stála Evropa po staletí v první linii, sice ne jako kontinent, avšak jako Evropa v jednotě myšlení a ducha. Dnes se stáváme svědky toho, jak dědictví Evropy a s ním také svoboda víry, vědy a náboženství nabývá rozdílných tvarů. Přitom se střetávají přesvědčení a věřící křesťané se dvěma hrozbami. Na jedné straně jsou konfrontováni se stále agresivnějším sekularismem a relativismem, na druhé straně s rostoucím vlivem islámských a islamistických skupin, které ovlivňují veřejné mínění.

Stoupenci sekularismu a relativismu chtějí tzv. fundamentalismus, včetně islámského, překonat. Věří, že jsou v postavení ochránců „vyšší, promyšlené tolerance“ a inscenují pro její prosazení trestné akce proti tzv. fundamentalistickým - to znamená obvykle jen přesvědčeným a víře věrným - křesťanům. Na to našel odpověď už před dvěma sty lety velký myslitel Edmund Burke ve svých Úvahách o revoluci ve Francii: „Noví učitelé ve Francii se holedbají svým duchem snášenlivosti. Neboť ti, všechno tolerující, kteří nemají žádné vlastní náboženství, prokazují ubohou službu.“

Pád Rocca Buttiglioneho byl v tomto směru varovným znamením. Je jasné, že dnes už v „křesťanské“ Evropě není možné, aby se komisařem EU stal křesťan přesvědčený o tom, co bylo po staletí v Evropě samozřejmé. Mnoho křesťanů rozpoznalo ve výpadech proti Buttiglionemu první známky útoku Evropy, která ztratila víru a v níž vzrůstá nepřátelství proti křesťanství, nebo dokonce jako zahájení jeho pronásledování na naší polokouli, a to právě ve fraku instituce, která si činí nárok stát v čele evropského ducha a kultury.

Kdy bude Evropa bezbranná?

My křesťané jsme přesvědčeni, že ideologie sekularismu a relativismu neposkytuje našemu kontinentu žádné skutečné perspektivy pro přežití. Tyto proudy v konečném důsledku přehlížejí nejen potřebu lidí po transcendentálních základech, ale i společenské a státní bytí. Ignorují, že společenský a státní řád je dán Bohem a Pánem dějin. Sekularismu a relativismu se nepodařilo odvrátit nebezpečí islamizace Evropy. Naopak. Prosazování s těmito proudy spojené ideologie multikul-

turalismu učiní Evropu bezbrannou. Jak se má společnost účinně bránit, když se zřívá svých staletých mravních a kulturních základů?

Kritika islámu - odvážný kousek?

Tímto se dostáváme ke zcela konkrétnímu nebezpečí pro náboženskou svobodu, které se objevuje spolu s islámskými a islamistickými skupinami v západní Evropě. Všeobecně se jeví jako odvážné kritizovat islám stejně tvrdě jako křesťanství, kde už je to jaksi samozřejmé. Když se zastrašováním nebo nátlakem na kritiky vynucuje větší zdrženlivost v rozdílném pohledu na podobné jevy, je tím přímo ohrožována svoboda vyznání, svědomí a názoru. A tak se dostáváme k základům a jádru naší organizace CSI. Náboženská svoboda a s ní i přirozeně spojená svoboda vůbec, demokracie a právní stát mohou přežít jen tehdy, když si Evropa svoji identitu zachová.

Šance pro přežití Evropy

Když se tedy Křesťanská mezinárodní solidarita zabývá také „identitou Evropy“, děje se tak v jejím nejlustnější smyslu, ideálu a jejími cíly. Jsme přesvědčeni o tom, že se Evropa nachází v existenční krizi, v krizi na život a na smrt. Jedním z neklamných indikátorů je demografická katastrofa, ke které směřujeme. Všem průmyslovým západním zemím s výjimkou USA se nedaří nahradit odcházející generaci. Tak se ve starých kulturních národech (Itálie, Španělsko) původní obyvatelstvo v každé následující generaci snižuje na polovinu. Švýcarsko na tom není o mnoho lépe, zde jde o pokles o jednu třetinu! Když k tomu přidáme ještě duchovní a morální úpadek, který se jeví jako „přirozený“ zrcadlový obraz demografického vývoje, je pro nezaujatého pozorovatele patrné, že Evropa může přežít jen skrze podobnou křesťansko-konzervativní kulturní revoluci, jakou procházejí Spojené státy.

Evropa v nebezpečí - Hansjürg Stückelberger

Slovo Evropa má skoro stejný význam jako slova svoboda, právní stát a blahobyť. Demokracie a právní stát zajišťují mnoho individuálních svobod. A ve většině evropských zemí jsou chráněna práva menšin před útlakem ze strany většiny. Právem jsme my, Evropané, hrdí na tyto úspěchy a s nimi spojenou toleranci. Rostly a byly vybojovávány po staletí. Protože jsou demokratická zřízení hluboce zakořeněna v myšlení a cítění obyvatelstva, funguje demokracie tak dobře. Jelikož některé naše demokracie trvají neotřesitelně, může se zdát, že zde budou navěky, nebo alespoň v nejbližším století. To je ale velká mystifikace. Hitler se dostal k moci demokratickými volbami (*komunisté v naší zemi rovněž – pozn. F. K.*).

Předpokladem naší svobodné demokracie a respektování právního státu je typ člověka, respektovaný všemi, nebo alespoň převážnou částí obyvatel. Demokracie je bez člověka-křesťana nemyslitelná. To znamená,

Hansjürg Stückelberger

že každý respektuje druhého jako osobnost. Osobností však je jen tehdy, když jednotlivé svobody budou zachovány, když může jed-

nat, myslet a věřit, jak se sám rozhodne, když má také volnost určit si své životní cíle, pokud neomezují jiné.

Takový pohled na člověka je patrný i z Bible. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu. Protože je tedy jedinečnou a věčnou osobou, propůjčil také lidem svobodu a věčnost. Tento Boží dar je ctí člověka. Proto je i jeho bytí nedotknutelné, a na tom jsou založena lidská práva. Pokud většina nekřesťanské Evropy tuto náplň lidství alespoň částečně respektuje, nejsou demokratické svobody a právní stát ohroženy. Z toho důvodu se také nemusíme obávat přistěhovalců, kteří tyto naše hodnoty akceptují, ať už pocházejí z kterékoliv země.

Zcela jinak je tomu s přistěhovalectvím muslimů. Slovo islám znamená „oddanost“ nebo „podřízení se“, ne svobodu. V islámu je mír tam, kde se všichni jeho pravidly řídí nebo se mu podřídí. Islám rozděluje svět na dvě části. Na jedné straně je „dár al-islám“ (dům islámu), kde jsou všichni pod vládou islámu, a na straně druhé „dár al-harb“ (dům války), jenž zahrnuje lidstvo, které ještě není zapojeno do říše islámu a které musí být teprve integrováno. Sem patří i Švýcarsko (a samozřejmě i ostatní země Evropy – pozn. F. K.).

Muslimové, kteří berou svoji víru vážně, musí dlouhodobě tento cíl sledovat a splnit. To se stane, když se jim podaří prosadit platnost islámského práva šaría. Protože jim to demokratické zákony dovolují, odstraní demokracii a s ní spojené svobody ihned, jakmile získají většinu. Proto je přistěhovalectví muslimů nebezpečím pro demokracii a s ní spojené svobody. Profesor Bassam Tibi, umírněný muslim, napsal následující: „Demokracie a islám jsou jako oheň a voda.“ A Pákistánec Mavlada Madudi prohlásil: „Islám není normální náboženství jako ostatní náboženství světa, neboť islám je revoluční víra, která vystoupila, aby zničila každou státní formu vytvořenou člověkem.“

I když jsou mezi muslimy také jednotlivci, kteří se v tomto smyslu nechovají, a i když řada z nich se snaží o soužití s ostatními náboženstvími, přesto je jen velmi málo těch, kteří

se od cíle ovládnutí světa distancují. Profesor Bassam Tibi tak učinil a nyní se musí obávat o svůj život.

Každý, kdo žije ve svobodné demokratické společnosti, musí islámské přistěhovalectví do Evropy brát vážně. Ve Švýcarsku vzrostlo muslimské obyvatelstvo z 0,26 % v roce 1970 na 4,26 % v roce 2000. To je šestnáctinásobný nárůst. Do Německa se ročně stěhuje 20 tisíc tureckých žen v rámci sjednocování rodin. Muslimové v Německu se domnívají, že asi v polovině století budou mít už svého ministerského předsedu. Procentuální nárůst muslimů ve společnosti se urychluje jak jejich vyšší porodností, tak přistěhovalectvím.

K tomu přistupuje ještě tvorba tak zvaných paralelních struktur. Jedná se o právní prostor, kde neplatí zákony země, ale muslimské zákony. Podle časopisu Factum (9/2005) je ve Francii mezi přistěhovalci ze severní Afriky 20 až 30 tisíc polygamních rodin s průměrně deseti dětmi. Stát tyto poměry toleruje a platí

Mešity doprovázejí růst muslimského náboženství v Evropě.

jim odpovídající přídatky na děti.

My v CSI sledujeme tento vývoj se znepokojením, neboť v něm vidíme velké nebezpečí pro svobodu náboženství a tím tedy pro naši víru. Proto chceme seznámit švýcarskou vládu i mezinárodní společenství s tím, co hodláme v dané situaci dělat. Celý problém má přirozeně více rovin. Jedna z nich tkví ve velmi slabém křesťanském povědomí Evropy. S tím souvisí jak pokles porodnosti, tak i klesající počet věřících. Úbytek věřících je zvláště patrný v evangelických sborech. Tak třeba v Německu se v evangelických rodinách rodí jen každé sedmé dítě! CSI není všemocná, ale bude se snažit přispět ke změně daného stavu. Byli jsme v tom jednoznačně povzbuzeni na našem setkání při Otevřeném dni CSI 29. října 2005 v kostele svatě Anny v Curychu. (Za CSI-ČR se zúčastnili František Kopečný a Petr Matyáš.)

Súdán

Následující tisková zpráva byla vydána k 10. únoru 2006. Krátce informuje o pomoci CSI v Súdánu a přináší kritiku USA, které zmírňují svůj tlak na súdánskou vládu v Chartúmu ve věci vyřešení problému otroctví.

Minulý týden dodala CSI humanitární balíčky pro přežití a potraviny 273 nedávno osvobozeným černým súdánským otrokům. Otroci se po získání svobody vrátili ze severního Súdánu do tří lokalit v jižní části země - Malwal Kon, Turalei a Gok Machar - a to prostřednictvím súdánského vládního Výboru pro vymýcení únosů žen a dětí (CEAWC).

Mezi osvobozenými otroky byly převážně ženy a děti, které byly zajaty muslimskými milicemi, podporovanými súdánskou vládou v průběhu dvacetileté občanské války. V zajetí se otrokyně staly oběťmi znásilnění, častého bití, rasových urážek a násilné konverze k islámu.

Repatriace otroků se uskutečnila mezi 31. lednem a 4. únorem 2006. Súdánští vládní představitelé vměstnali osvobozené otroky

Prvním krokem v tomto směru bylo předvánoční rozeslání 3000 výtisků knihy Marka Gabriela Islám a terorismus do všech německy mluvících farností a poslancům. Nakladatelství je přenechalo za výhodnou cenu. Mark Gabriel, původně muslim, byl profesorem islámských dějin na světoznámé univerzitě Al-Azhar v Káhiře. Při studiu koránu došel k závěru, že se opravdový muslim musí vlastně nechat vychovat k terorismu. Toto poznání ho přivedlo do hluboké krize. Zázračnou moudrost našel ve víře v Krista a přežil různé vražedné útoky. Nyní žije v USA. Jeho kniha podává v závěru rady, jak křesťané mají k muslimům přistupovat v lásce a svědčit tak o evangeliu. CSI nachází v knize důležitý přínos k pochopení islámu. Doufáme, že kniha bude pozitivně přijata. O tom vás budeme informovat v dalších číslech zpravodaje.

do nákladních vozidel bez střešního krytu a bez sedadel a nechali je podstoupit dvou denní cestu v padesátistupňových vedrech. Tyto repatriace v malém rozsahu byly súdánskou vládou poprvé skutečně vloni na jaře, kdy bylo na jih dopraveno údajně 400 otroků.

CEAWC zaznamenal jména a místa, kde se nachází 8000 otroků, kteří čekají na návrat v severním Súdánu. Představitelé CEAWC CSI sdělili, že súdánská vláda zatím neuvolnila peníze pro další repatriace a že chartúmské úřady ztratily zájem na řešení problému otroctví od podepsání mírové dohody se Súdánskou lidovou osvobozenou armádou (SPLA) v lednu 2005.

Navzdory pomalému tempu repatriací prostřednictvím CEAWC a pokračujícímu zotročování černých Afričanů v Dárfúru a v Ekvádori (jižní část Súdánu sousedící s Ugandou – pozn. P. M.), odměnilo ministerstvo zahraničí USA súdánskou vládu za „významné snahy“ v boji proti otroctví tím, že Súdán přemístilo na stupnici otroctví z pozice III (nejnižší pozice) do pozice II (stejně jako Švýcarsko, Finsko,

Izrael, Řecko, Maďarsko a Chile).

Ministerstvo zahraničí tento krok zdůvodnilo rozhodnutím soudánského ministerstva spravedlnosti, jež odstranilo požadavek, aby ženy, které se po znásilnění chtějí podrobit lékařskému vyšetření, musely nejdříve nahlásit zločin na policii. Drtivá většina soudánských žen v důsledku tohoto požadavku neměla možnost podrobit se lékařské péči, ani si nemohla zajistit potřebné policejní potvrzení. Ministerstvo zahraničí USA ve zdůvodnění také zmínilo sliby soudánské vlády na podniknutí dalších kroků proti otroctví v roce 2006.

V memorandu americké ministryni zahraničních věcí Condoleeze Riceové z 11. října 2005 uvedli představitelé Súdánské kampaně (Sudan Campaign), uskupení bojujícího proti otroctví, že „přemístění Súdánu z pozice III do pozice II bylo velkou chybou úsudku ... založeného na pochybných zdrojích informací“. (The Hon. Walter Fauntroy, Joe Madison, Charles Jacobs z americké Skupiny proti otroctví, Nina Shea z Freedom House, Faith McDonnell z Institutu pro náboženství a demokracii a John Eibner z CSI).

CSI naléhá na vládu Súdánu, aby zintenzívnila snahy na vysvobození a lidštější formu repatriace těch, kteří jsou stále v zajetí, a vyzývá prezidenta George W. Bushe ke zřízení nezávislé komise pro sledování procesu odstraňování otroctví v Súdánu.

Krátké zprávy ze Súdánu

Dr. Luka Deng, který za pomoci CSI provozuje lékařskou kliniku ve Vanyjoku v severním Bahr El Ghazalu, dostal k Vánocům dárek - novou studnu. V hloubce 75 metrů se raziči dostali k vydatnému pramenu. Od té doby má Luka Deng dostatek vody pro svou nemocnici.

Macram Max Gassis, katolický biskup z Obejdu, sdělil organizaci Kirche in Not (Církev v tísní), že arabské země věnují na islamizaci oblasti pohoří Núba 30 milionů dolarů ročně. Islamizace této části Súdánu proto rychle pokračuje. Mírová dohoda z ledna roku 2005 mezi severním a jižním Súdánem do-

Doktor Luka Deng s dětským pacientem (CSI)

voluje totiž muslimským organizacím působit v sociální oblasti. Ty se angažují především ve školách a nemocnicích.

Katolický farář Marco Mangu Udilia obvi-

Biskup z Obejdu Macram Ghasis s dítětem (CSI)

ňuje chartúmský režim z toho, že zadržováním léků a potravin nutí katolíky ke konverzi k islámu. Křesťané tak mají na výběr buď zemřít, nebo přijmout islámské náboženství. Jedině přechod k islámu jim za těchto okolností zajistí základní životní potřeby.

Katolický farář Marco Mangu Udilia (vlevo) s keňským stavitelem místní školy. (CSI)

Zprávy k zamyšlení a modlitbě

Indie/USA

Pro „zvláště těžké porušování svobody náboženství“ odepřely Spojené státy Narendra Modimu, fanatickému hinduistickému politikovi a předsedovi regionální vlády ve státě Gujarat, vstup do země. Gujarat náleží k těm indickým státům, ve kterých v poslední době dochází ke stále většímu počtu případů napadání křesťanských komunit extrémními hinduisty.

Saúdská Arábie/USA

V Saúdské Arábii jsou pronásledováni příslušníci neislámských náboženství. Země původu islámu byla poprvé uvedena na seznamu států, který vydává Státní úřad USA (ministerstvo zahraničních věcí) a který zahrnuje ty země, v nichž je zásadním způsobem porušována Všeobecná deklarace lidských práv OSN.

Muslimský učitel Muhammad al-Harbi

byl postaven před soud pro hájení judaismu a evangelia a kritické vyjadřování k islámu. Dne 12. listopadu byl odsouzen ke třem rokům vězení a k 750 šlehům bičem (po padesáti během 15 týdnů). Zdůvodnění rozsudku mu nebylo předáno.

Pákistán

8. února (Compass) – Zástup muslimských žen doprovázený několika muži minulý týden napadl katolický kostel v pákistánské provincii Pandžáb. Útočníci při incidentu zranili dvě křesťanky – jedné z nich bylo sedmdesát let – a budovu zcela vyplenili. Skupina nejméně tří mužů a dvacet žen napadla kostel v osadě Kawanlit. Sedmdesátileté Veero Mehnga Masihové útočníci zlámali obě nohy a Saleemě Mazir Masihové způsobili lehká zranění. Kromě toho rozbili okna budovy, poškodili oltář a spálili bible. Církevní vedoucí po celém Pandžábu útok z 3. února

okamžitě odsoudili, policisté však odmítli oficiálně podanou stížnost zaprotokolovat. Křesťané z Kawanlit v rozhovoru pro agenturu Compass uvedli, že jsou ohledně možnosti zahájení soudního sporu zcela bezmocní a mají v plánu usilovat o dosažení mimo-soudního smíru.

Srí Lanka

20. prosince 2005 (Compass) – 19. prosince v časných ranních hodinách neznámí útočníci zapálili katolický kostel sv. Michala ve čtvrti Katuwana ve městě Homogama na Srí Lance. K založení požáru použili ocelové lahve se stlačeným plynem a gumové pneumatiky. Oheň poškodil lavice, varhany, oltář a sochy uvnitř kostela. Místní kněz, otec Chaminda Wanigasena, v rozhovoru uvedl, že při útoku spáchaném před rozedněním nebyl nikdo zraněn, neboť v budově se v té době nenacházeli žádní kněží. Loni o Vánocích, po pohřbu významného buddhistického mnicha Ven Gangodawily Somy, horlivého podporovatele kampaně za zavedení zákonů proti konverzím na Srí Lance, došlo k několika násilným útokům na církevní budovy. Začátkem tohoto měsíce prezidentka Čandrika Kumaratungová nařídila rozmístění policejních hlídek u všech zranitelných církevních objektů a prohlásila, že pokud bude během Vánoc některé společenství napadeno, bude považovat místní policisty za osobně zodpovědné.

OSN – nášlapné miny

Podle zprávy OSN přišlo v roce 2004 o život 6521 lidí kvůli ukrytým nášlapným minám. V předcházejícím roce takto zemřelo 8056 nešťastníků. Rusko, Barma a Nepál jsou státy, kde se doposud tyto miny kladou. Modleme se za zničení těchto min, které zabíjejí a mrzačí tolik lidí.

Etiopie

Pracovník pro pomoc rozvojovým zemím a zastánce lidských práv Daniel Bekele se odvážil kritizovat v americké televizi CNN politiku premiéra Melese Zinawiho. Dne

3. listopadu 2005 byl zatčen a obviněn z vlastizrady. Toto obvinění může skončit až trestem smrti.

Čína

Při loňské listopadové návštěvě amerického prezidenta George W. Bushe v hlavním městě Pekingu byli pozavíráni křesťané, a to hlavně ze státem neuznávaných denominací, aby jim bylo zabráněno v setkání s prezidentem.

V září 2004 byl uvězněn představený evangelického sboru za údajné ilegální obchodování s biblemi. Po více než roku byl odsouzen lidovým soudem v Haidianu ke třem letům vězení. Vězeň se neodvolal, aby „nerozhněval“ soudce, protože by jinak musel počítat s drastickým zvýšením trestu.

Indonésie

Rebeka Zakaria, Eti Pangesti a Ratna Bangun, tři učitelky odsouzené ke třem letům vězení pro domnělé misionářské působení na děti, děkují za širokou podporu křesťanům na celém světě: „Oslavujeme Pána, že nám dává sílu v utrpení. Není to nic ve srovnání s Boží nádhrou, která nás čeká.“

Libanon

Dne 5. září 2005 přišla křesťanská novinářka a hlasatelka při bombovém útoku o ruku a nohu. Vyjadřovala se opakovaně o vlivu Sýrie na život v Libanonu. Koncem listopadu dala najevo, že brzy začne opět pracovat pro libanonský rozhlas. Je hrdá na to, že mohla pro svoji milovanou vlast přinést osobní oběť.

Dne 12. prosince 2005 zahynul v Bejrútu při bombovém útoku křesťanský nakladatel a politik Gebran Tueni. Zemřeli také další tři lidé a 32 bylo zraněno. Libanonský ministerský předseda Faud Siniora požaduje mezinárodní vyšetření politických vražd posledních měsíců. Lze sotva pochybovat o tom, že za barbarstvím stojí syrská vláda.

Egypt

Díky známosti jeho případu v zahraničí byl koptický křesťan Samir Tawfík 28. listopadu

Protestní karta

Sender (odesílatel)

12,- Kč

Dr. ManMohan Siongh
South Block
Raisina Hill
New Delhi
India -110011

2005 propuštěn na svobodu. Ve vězení strávil více jak dva roky. Předtím byl vyhoštěn ze Saúdské Arábie do své vlasti, protože tam organizoval modlitební setkání. Důvody svého vyhoštění a uvěznění se doposud nedověděl.

Po dvou letech trýznění a pronásledování úřady byl v inscenované autonehodě smrtelně zraněn farář Ezzat Habib. Večer 23. října 2005 ho srazil taxikář v káhirském okrsku Matereya spolu s jeho doprovodem a synem Ibramem. Osmapadesátiletý farář na druhý den zraněním podlehl.

Egypt

(Compass) – Mladá křesťanka, která je již déle než měsíc pohřešovaná, nedávno telefonicky kontaktovala příbuzné a sdělila jim, že je proti své vůli zadržována v jednom soukromém bytě v Káhiře a že je na ni vyvíjen nátlak, aby se obrátila k islámu. Theresa Ghattass Kamalová, která byla naposledy spatřena 3. ledna v osadě El-Saff (necelých padesát kilometrů jižně od Káhiře), 24. ledna krátce hovořila se svou tetou. Řekla jí, že

dosud nevyhověla naléhání neznámých vězňů, aby se stala muslimkou. Agenturu Compass o tom informoval Theresin bratr Sa'eed Ghattass Kamal. Obsah telefonátu byl v rozporu s informacemi policistů, podle kterých se dívka obrátila k islámu dobrovolně a svou rodinu již nechce vidět. Rodině Kamalových se podařilo zjistit, že devatenáctiletá Theresa volala z bytu v káhirské čtvrti Shubra, který vlastní muslim jménem Mostafa Mahmood Ali. Místní kněz popsal Aliho dům jako „nebezpečné místo, plné fundamentalistů“.

Čína

Až do roku 2004 několik let aktivně působil jako křesťanský vedoucí ve velkém čínském městě – nejprve ve státem ovládaném sboru Hnutí trojí soběstačnosti, později v neregistrovaném domácím společenství. Po neustálém sledování, stíhání a pronásledování jej život na útěku unavil a tak nedávno zažádal o politický azyl v jedné západní zemi. Dokonce i nyní je stále příliš nebezpečné prozradit jeho jméno.

Your Excellency,

I am very concerned to hear about the Christians in your country. As I learned, more than 200 cases of violence against Christians happened in India last year. Even a 15-year-old member of Gospel for Asia's Believers Church, Vidya Singh, was shot in Assam. I am also concerned about the new law concerning Dalits. Your parliament passed a resolution to repeal subsidy for Christian and Moslems, who belong to the lowest caste of Indian's social system. For this reason 40 Christian families of Roopapali in southern India converted to Hinduism. The families try to avert financial disaster by this measure. There is also known a case of forced conversion of Christian families under threats. Please reflect on this law. Revoking the law could save people from aggravation of their social situation. Please make necessary steps to prevent people being forced to change religion.

Yours respectfully,

Place, date (Místo, Datum)

Signature (Podpis)

Jsem velmi zneklidněn situací křesťanů ve Vaší zemi. Ze zpráv se dovídáme o násilí proti křesťanům. Vloni bylo těchto případů více než 200. V Asámu byl zastřelen patnáctiletý Vidya Singh, člen církve „Evangelium pro asijské věřící“. Znepokojuje nás také zákon týkající se dalitů. Váš parlament zrušil podporu pro křesťany a muslimy náležející k této nejnižší kasty indického sociálního systému. Proto čtyřicet rodin křesťanů v Roopapali v jižní Indii přešlo k hinduismu. Snažily se tak odvrátit finanční pohromu. Je také známa násilná konverze křesťanských rodin pod tlakem hrozeb. Prosíme, zvažte znovu tento zákon. Zrušení zákona může těmto lidem přinést ulehčení v těžké sociální situaci. Zabraňte tomu, aby lidé byli nuceni měnit vyznání.

Indie

NOVÉ DILLÍ, 21. února (Compass) – Žena indické národnosti pocházející z Kanady a tři neznámí mladíci 8. února nařkli pastora v severoindickém svazovém státě Pandžáb z „násilného obrácení hinduistů“ a zbili křesťanského vedoucího tak surově, že musel být ošetřen v nemocnici.

Pákistán

20. února (Compass) – Zástup čítající 500 muslimů včera vypálil dva kostely a klášterní školu v provincii Sindh na jihu země, údajně v souvislosti s případem znesvěcení Koránu. Generální vikář John Murad z haidarábádské diecéze uvedl, že zástup vyzbrojený plechovkami s benzínem napadl katolický kostel sv. Marie a kostel sv. Spasitele Pákistánské církve (Church of Pakistan). Podle místních sdělovacích prostředků a vládních zdrojů byl útok vyprovokován zprávami o křesťanovi, který údajně hodil výtisk Koránu do popelnice. Místní křesťané však uvedli, že k projevům násilí došlo poté, co byl ten den ve dvě hodiny odpoledne zatčen muslim, který údajně pálil listy Koránu a snažil se svést vinu na

svého křesťanského tchána, Saleema Gilla. Když zástup útočníků vypálil interiér kostela sv. Spasitele, zaměřil se na obytný dům pastora Ilyase Saeeda Masiha a následně se vypravil k pět minut vzdálené budově kostela sv. Marie. „Útočníci kostel úplně vypálili, zůstaly jen holé zdi a značně poškozená střecha,“ uvedl Murad v rozhovoru pro agenturu Compass.

20. února (Compass) – Tisíce účastníků demonstrací proti karikaturám proroka Muhammada (poprvé zveřejněných v dánském tisku) minulý týden v severním Pákistánu a v Láhauru ničili soukromý i veřejný majetek, v některých případech se přitom zaměřili na místní křesťany. Zástup několika tisíc muslimských výtržníků v Kasuru po pátečních modlitbách 17. února napadl dívčí školu patřící denominaci United Presbyterian. Vandalové se rovněž pokusili zaútočit na místní katolický kostel, policisté jim v tom však zabránili. O incidentu informoval agenturu Compass otec Yaqoob Barkat. Kněz uvedl, že křesťané „byli jediným terčem útočníků, nikomu jinému nezpůsobili žádné škody“. Podle otce Barkata

příslušníci policejních a polovojenských oddílů včera a dnes večer demonstranty rozehnali, ve městě se však poté rozhostilo mrtvé ticho a místní křesťané stále žijí ve strachu. „Kdykoli se vyskytne něco [co je rozlítí], napadají všechny křesťany a všechny církevní budovy bez rozdílu.“

Vidíme, že v muslimských zemích odnášejí naši bratři dopady sekularizované západní svobody. Je zřejmé, že si svět ještě Evropu spojuje s křesťanstvím. V násilí a ničení lze nicméně vidět zaslepenost, která nedokáže rozlišovat. Napadání jsou i ti, jež nezpůsobili žádné přikoří. Modleme se za zklidnění výbušné situace! F. K

Indie

Křesťané v zatěžkávacích zkouškách

V prosinci minulého roku zpřísnila indická vláda podmínky křesťanům a muslimům, kteří patří do nejnižší kasty dalitů v indickém společenském systému. Budhisté, hinduisté a síkhové jsou ze státního nařízení vyjmuti.

Ještě v tomtéž měsíci přestoupilo v jihoindické vesnici 40 křesťanských rodin k hinduismu, aby tímto předešly hrozící nouzi. S konverzí mají rodiny opět nárok na státní podporu, která dalitům nenáleží. V této podle počtu obyvatel druhé největší zemi na světě jsou zastoupena všechna světová náboženství. Hinduisté tvoří 80 % obyvatelstva a mají jasnou většinu. K islámu se hlásí 12 % obyvatel a jen 2,4 % jsou křesťané. Z toho jsou dvě třetiny katolíků, přičemž většina jich žije na jihu země. Tam přišlo křesťanství již v prvním století, a to především do dnešních svazových států Kérala, Karnátaka, Góa a Tamilnádu. Naproti tomu na severu Indie ve státech Madhjadpradéš, Bihár nebo Úrissa přestoupilo ke křesťanství obyvatelstvo místních kmenů a z kasty dalitů. Křesťané nejsou v multikulturní zemi poškozováni jen zákony. Násilná přepadení, hlavně ze strany radikálních hindů, jsou na mnoha místech na denním pořádku. Vzestup tohoto násilí proti křesťanům i muslimům lze vypočítat v devadesátých letech. Je to spojeno se zesilováním hinduistického radikalismu a vznikem jejich strany - Bharatia Janata Party (BJP), která vládla v letech 1998 až 2004. Ani odchodem BJP z vlády se postavení křesťanů

nezlepšilo. Křesťanská agentura Compass Direct označila rok 2005 za rok násilí proti indickým křesťanům, poněvadž v něm bylo zaznamenáno více jak 200 případů násilí, často proti kněžím a jeptiškám.

Navzdory diskriminaci v zákonech a sociální politice a neustálým hrozbám násilí se k víře hlásí stále více lidí. Podle sčítání lidu v roce 2001 je v Indii celkem 24 milionů křesťanů, z nichž se 24,6 % nachází v severovýchodní Indii. (Zde se nachází i Manipur, kde působí otec Jan Med.) Ze sedmi svazových států severovýchodní Indie mají tři nadpoloviční počet křesťanů: Nágáland 90 %, Mizóram 87 % a Méghálaj 70,3 %.

Křesťanům se ve srovnání s jinými rodí také více děvčat, protože v Indii se běžně zabíjejí dívčí plody. Proti indickému průměru 927 děvčat na 1000 chlapců to v křesťanských rodinách činí 964. Mezi křesťany je gramotnost na úrovni 80,3 %, indický průměr je 64,8 %. Rozdíl u děvčat je 64,8 % proti 42,2 %. „Proto se snažím podporovat vzdělávání děvčat,“ řekl nám otec Med.

Útok proti křesťanům

2. února (Compass) - V neděli 29. ledna napadl zástup čítající padesát hinduistů nově otevřenou katolickou školu s internátní ubytovnou ve svazovém státě Maháráštra při slavnostní inauguraci budovy. Útočníci házeli na shromážděné křesťany kamení, rozbíjeli židle a bili účastníky akce holemi. Tři dny před plánovaným slavnostním otevřením hinduističtí extrémisté požádali policisty, aby fungování školy v osadě Ghosali znemožnili.

Navzdory výhrůžce možnými projevy násilí však policisté neinformovali zaměstnance školy, ani v průběhu akce nezajistili žádnou ochranu. Útočníci obvinili zaměstnance

katolické školy ze snah o obrácení dětí pod záminkou nabídky vzdělávání a křičeli: „Odejďte odsud! Nechceme tady žádné křesťany!“

Jak jsme hospodařili v roce 2005

V následující části je shrnuta činnost CSI v České republice v roce 2005. Nejdříve bychom chtěli poděkovat za Vaše štedré dary. Srdečně Pán Bůh zaplať. I při tak široké poptávce tolika humanitárních organizací jsme mohli v duchu děkovat za Vaše dary opět prakticky denně. Hlavně jsme však mohli ulevit, alespoň částečně,

obrovské bídě otroků vracejících se s holýma rukama zpátky do své vlasti v jižním Súdáně a podpořit salesiánské misionářské dílo v indickém státě Manipuru a zorganizovat návštěvu u otce Jana Meda. Zpráva zahrnuje období od 4. ledna 2005 do 31. prosince 2005.

Dary a náklady CSI-ČR	Kč	USD	Sk
Z roku 2004 nám zůstalo	792 918,47	93,00	82,00
Vaše dary v roce 2005	1 936 406,95		
Podpora projektů CSI			
Súdán	483 610,00		
Indie	850 430,00		
Celkem	1 334 040,00		
Náklady na zpravodaj KLN			
Tisk zpravodaje KLN	167 382,80		
Poštovné	92 814,00		82,00
Administrativní potřeby, opravy počítače	4 135,00		
Celkem	264 331,80		82,00
Další náklady			
Cestovné	264 666,36		
Odměny	62 422,00		
Poplatky bance	17 330,05		
Půjčovné (filmařská technika)	43 792,00		
Internet (poplatky, webová prezentace)	6 714,00		
Ostatní (nájem, očkování, víza)	12 770,00		
Celkem	407 694,41		
Celkem vydání za rok 2005	2 006 066,21		82,00
Do letošního roku nám zbylo	723 259,21	93,00	

Co se nám v loňském roce podařilo

- V roce 2005 jsme vydali a našim dárcům a příznivcům rozeslali 6 čísel zpravodaje *Křesťané lidem v nouzi*, a to po 6500

kusech. Ve zpravodajích byly uvedeny také protestní listky (celkem 5 ks), které se po vystřižení, podepsání a nalepení známky posílají politikům do zemí, kde jsou pronásledováni naši bratři a sestry v Kristu.

Česká výprava při cestě do Indie.

Podle pořadí zleva: Václav Stuchlý, František Kopečný, P. Leoš Ryška a P. Martin Holík. (CSI)

Znovu Vás chci upozornit, že vliv na osvobození vězňených bratří a sester je prokazatelný.

- Ve dnech 21. dubna – 4. května 2005 jsme navštívili otce Jana Meda při příležitosti jeho 70. výročí působení v Indii. V české výpravě byli František Kopečný z CSI, P. Martin Holík, ředitel radia Proglas, ředitel ostravského Telepace P. Leoš Ryška a kameraman Václav Stuchlý. Bohužel se televizní studio Telepace pro naprosté vytížení přípravou na vysílání křesťanské televize NOE zatím nedostalo ke zpracování téměř 20 hodin natočených materiálů z návštěvy otce Meda v Manipuru. Ale úsilí pokračuje a určitě se dočkáme. Dovězli jsme také muzikální představení maramských studentů Svědek, který jsme opatřili titulky a dáme jej k dispozici Telepace a popřípadě i dalším zájemcům.
- Díky Vaší štedrosti jsme mohli poslat za-

tím nejvyšší pomoc v dosavadní historii CSI v České republice, a to téměř půl druhého milionu korun na humanitární projekty CSI.

- Připravujeme návštěvu jižního Súdánu spolu s poslancem českého parlamentu Jiřím Karasem. V případě příznivých podmínek v Súdánu a dalších okolností by se cesta mohla uskutečnit v prázdninových měsících tohoto roku. Za CSI-ČR by se do Súdánu měl vypravit Petr Matyáš.
- Připravili jsme prezentaci o návštěvě otce Meda a přednesli ji v Přerově na Sonusu a v olomouckém Konviktu.
- Pravidelně doplňujeme naše webové stránky a máme slušnou návštěvnost – přes 51 tisíc. Už koncem roku 2005 začaly práce na unifikaci našich webových stránek, které by měly být zprovozněny co nejdříve.
- Zatím se nám nepodařilo získat nikoho do pozice prezidenta CSI ČR

Dne 31. ledna 2006 se uskutečnila schůze představenstva CSI-ČR společně s revizní komisí. Bylo projednáno a schváleno hospodaření za rok 2005. Dohodli jsme se na tom, jak budeme pokračovat v tomto roce. Především jsme měli radost z vykonané práce. Pokračujeme v intencích zakladatele CSI v České republice, pana Františka Adamíka, a podle jeho vzoru se snažíme pracovat s minimálními náklady.

Ani letos nebudeme tříštit síly a zaměříme se už tradičně jen na dva projekty CSI: pomoc chudým dětem v Indii, kterým poskytují vzdělání a jinou pomoc salesiánské vzdělávací instituce podle odkazu Dona Bosca, a obětem občanské války a bývalým otrokům v jižním Súdánu.

To hlavní ale zůstává na Vašich modlitbách a důvěryhodnosti jako křesťanů. Ať

o našem Pánu svým životem podáváme svědectví. Měli bychom se prostřednictvím našich zvolených představitelů zasazovat o veřejné a společné dobro. Ve volebním roce vykonejte občanskou povinnost a volte prozíravě. Znovu se na závěr vracím k úryvku z listu Židům: „Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení.“ Židům 13,3.

František Kopečný

PS: Znovu upozorňujeme, že nedostáváme žádný díl složenky, ale jen informace ze čtecího zařízení. Pokud je jméno nečitelné, nevíme, komu dar připsat. Adresu nových dárců se nedovíme, pokud nám není Vámi zaslána.

Jména dárců jsou z důvodu ochrany soukromí na internetu skryta...

Poděkování dárcům

Srdečné díky těm, kteří přispěli převodem z účtu v lednu 2006:

Jména dárců jsou z důvodu ochrany soukromí na internetu skryta...

Díky také všem, kteří přispěli dary poštovními poukázkami nebo jinak:

Jména dárců jsou z důvodu ochrany soukromí na internetu skryta...

Děkujeme také všem dárcům, kteří nechtějí své jméno zveřejnit nebo jejichž jména byla nečitelná (39).

Rozšiřuj a půjčuj!

Pošlete protestní lístky!

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí v dopise nebo na korespondenčním lístku svou adresu a své rodné číslo, které je třeba psát do rubriky V-symbol. Opakovaně nám toto oznamovat není třeba. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita
Předmostí - Náves 38
751 24 Přerov

lépe: **F. Kopečný, U Tenisu 27, 750 02 Přerov**

Tel: 581 203 438

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. **0278125043 / 0300**

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězňům a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají Ing. František Kopečný a Petr Matyáš.

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.